

Č. 10.401.

Samospráva obecní: * Rozhodování o povinnosti k náhradě škody podle § 5 odst. 4 a § 16 odst. 7 ob. fin. nov. č. 329/21 má povahu »rozhodování pořadem stolic« ve smyslu § 99 org. zák. č. 125/27 a proto přísluší od účinnosti tohoto zákona a před účinností zákona č. 169/30 okresním (resp. zemským) úřadům, a nikoli výborům.

(Nález ze dne 7. března 1933 č. 4028.)

V ě c: Josef H. ve V. (adv. Dr. Ed. Kalabis z Prahy) proti zemskému výboru v Brně (za zúč. obec V. adv. Dr. Jan Kučera z Uh. Hradiště) o náhradu škody, způsobené obci starostou.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. zemský výbor odvolání st-lovo z usnesení okresního výboru v Uherském Hradišti z 28. března 1930, jímž bylo na žádost obce města V. na základě ustanovení § 99 zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb., § 16 odst. 6 a §§ 4 a 5 zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. uznáno, že st-l jako bývalý starosta jmenované obce je povinen nahraditi jí škodu, která jí vzešla z uhelné akce, provedené z r. 1921.

Dříve než mohl nss vejíti na námitky stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil se z úřední moci zabývati otázkou, byl-li žal. úřad k vydání rozhodnutí toho vůbec příslušný.

Nař. rozhodnutím byl instančně potvrzen výměr o povinnosti k náhradě škody, vydaný proti starostovi obce na základě § 16 odst. 6 a 7 a § 5 odst. 4 a 5 ob. fin. nov. č. 329/21. Podle § 5 odst. 4 tohoto zák. rozhodoval o této povinnosti bezprostřední úřad dohlédací, jímž podle § 48 odst. 2 téhož zák. byl na Moravě zemský výbor. Od účinnosti organizačního zák. č. 125/27 — jež nastala na Moravě dnem 1. prosince 1928 — přešla podle § 5 tohoto zák. pravomoc, jež podle předpisů dosud platných příslušela na Moravě zemským výborům, na zemské úřady, resp. podle vl. nař. č. 186/29 na úřady okresní. K tomu stanoví § 99 téhož zák., že dohlédací moc nad obcemi, kterou vykonávají... na Moravě zemské výbory, přechází na okresní výbory, současně se tu však výslovně zdůrazňuje, že výkonem dohlédací moci se nevyrozumívá rozhodování pořadem stolic. Z předpisů těchto se tedy podává, že od účinnosti org. zákona z roku 1927 je rozhodování pořadem stolic v oboru vnitřní správy vyňato z kompetence okresních a zemských výborů a přísluší zejména též na Moravě okresním úřadům.

Rozhodování o povinnosti k náhradě škody podle shora cit. předpisů obecní finanční novely z roku 1921, třebaš je vykonával t. zv. dohlédací úřad, nemělo povahu výkonu dozoru, nýbrž bylo judikující činností ve sporu, na němž byly zúčastněny dvě strany. To vyplývá zřejmě z ustanovení § 5 odst. 4 fin. nov. z roku 1921, podle něhož může se z výroku takového odvolati jak obec, tak i ten, proti němuž byl výrok na náhradu škody vydán, a také nic na tom nemění, že k rozhodnutí takovému může dojiti i bez zakročení obce, když úřad k rozhodování příslušný vydá

nález sám z moci úřední. Že pak nejde zejména o dohled nad obcí, plyne z toho, že předmětem výroku není nějaké opatření, směřující proti obci.

Poněvadž tedy v daném případě šlo o rozhodování pořadem stolic, nebyly ani žal. zemský výbor a ovšem také ne výbor okresní, příslušný věcně rozhodovati, a bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss. Poznamenati jest, že k ustanovení § 19 odst. 5 zák. č. 169/30, podle něhož o povinnosti k náhradě škody z provedení usnesení, odporujících předpisům odst. 2—4 téhož paragrafu, rozhoduje nadřízený orgán, jemuž přísluší schválení účtů, a podle něhož proti rozhodnutí okresního výboru o povinnosti k náhradě škody, způsobené obci lze si stěžovati k zemskému výboru, nemohlo býti v daném případě přihlíženo již proto, že rozhodnutí v odpor vzaté bylo vydáno přede dnem, kdy zákon č. 169/30 byl vydán a vstoupil v účinnost.

Č. 10.402.

Učitelstvo: K výkladu ustanovení § 7 zák. č. 470/19 Sb. o zápočtu služební doby učitelům, konavším válečnou službu.

(Nález ze dne 8. března 1933 č. 3657.)

Prejudikatura: Boh. A 3764/24, 4090/24, 7762/29, 9153/31 a j.

Věc: Josef H. ve S. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o úpravu služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: O válečné maturitě učitelské, již se podrobil st-1 dne 27. března 1915, bylo mu vydáno vysvědčení, opatřené doložkou, že vysvědčení to působí teprv od dne 1. září 1915. Vojenskou službu válečnou nastoupil st-1 dne 15. dubna 1915; ve školské službě byl po návratu z pole ustanoven ode dne 1. ledna 1919; vysvědčení učitelské způsobilosti bylo mu zpětně datováno na den 20. května 1917.

O st-lově žádosti ze dne 30. dubna 1925 za úpravu jeho zařazení a postupu platového rozhodla zšr v Praze výnosem z 20. prosince 1928 takto: J. H. domáhá se, aby mu byla započtena doba dvou měsíců, t. j. ode dne 28. října do dne 31. prosince 1928 (správně 1918), v níž nekonal ani vojenské, ani školní služby, do postupu, dále aby mu bylo započteno válečné půlletí za rok 1915. Žadatel má vysvědčení učitelské dospělosti z 27. března 1915 (s platností ode dne 1. září 1915), konal poté ode dne 15. dubna 1915 do dne 28. října 1928 (správně 1918) vojenskou službu válečnou, nastoupil školní službu dne 1. ledna 1919 a vykonal pak zkoušku učitelské způsobilosti dne 20. ledna 1920 s doložkou o zpětné působnosti vysvědčení o ní ke dni 20. května 1917. — I. Žádosti za zápočet dvou posledních měsíců v roce 1918 nemůžeme vyhověti z důvodu, že žadatel nemá na zápočet ten právního nároku, poněvadž poslední věta § 7 zák. č. 470/19 vztahuje se toliko na dobu válečnou, t. j. na dobu, do kteréž neukončil učitel svoji vojenskou povinnost válečnou. Protože pak žadatel byl propuštěn z činné služby vojenské (válečné) dne 28.